

i mange Hebeboeres Formuesstilling. Men jeg skal dog, saaledes som jeg begyndte med at sige, afholde mig fra at fremsføre disse Ansøelser, dels for ikke at udtrække Forhandlingerne, og dels fordi jeg — og derved bliver det mig saa meget desto lettere — ikke smigrer mig med, at man vilde lægge synderlig Bøgt derpaa. Derimod er lige det Modsatte Tilfældet med et andet Vidnesbyrd, som jeg vil fremsføre om Vandingslagens Betydning for den indskrænkede Del af Landet, hvor den alene kan finde sin Anvendelse, nemlig et Vidnesbyrd fra en Autoritet, som jeg ved bliver anerkjendt, det er selve det danske Hedeselskab. Dette Selskab, hvoraf jeg er et ringe Medlem, har jeg med den mest spændte Opmærksomhed fulgt baade i dets Foretagender og dets Skrifter, og i disse har dette Selskab atter og atter gjort gjældende, at hvor stor en Betydning Vandingslagen end kan have, maa den dog langtfra betragtes som Selskabets væsentligste Opgave; en langt vigtigere og mere betydningsfuld Opgave laa derimod i Plantningslagen. Selskabets Skrifter søge ligeledes paa mange Punkter at gjøre gjældende, at Selskabet særlig i Begyndelsen har kastet sig over denne Opgave, Vandingslagen, fordi Resultaterne derved kom til at ligge nærmere, men at Selskabet nu, efterat det i Hovedsagen maatte anse de store Vandingsforetagender for væsentlig gennemførte, med al sin Kraft vil kaste sig over den anden og langt betydningsfuldere Opgave, Plantningslagen. Jeg har ikke Selskabets Skrifter her ved Haanden; men da det træffer sig saa heldigt, at den ærede Ordfører er Medlem af dette fortjenstfulde Selskabs ærede Bestyrelse, haaber jeg, at han vil bekræfte Vigtigheden af denne min Udtalelse. Altsaa fort refu-meret: For det Første er Vandingslagen ikke af nogen stor økonomisk Betydning for Landet i sin Helhed, og for det Andet: for den mindre Del af Landet, hvor den maa antages at have en ikke ringe Vigtighed, ja maalkke en meget stor Vigtighed — det indrømmer jeg — foreligger der dog uforfættelige Vidnesbyrd om, at denne Sag kun staar i anden Række. I dette Lys maa Mindretallets og det af mig alene stillede Vødringsforslag til det foreliggende Afnit ses, og jeg tør haabe, at selv de ærede Medlemmer, der ere uforsonlige Modstandere af Vødringsforslagene, ville, naar Vødringsforslagene ses i denne Belysning, indrømme, at der er en vis Berettigelse til at tage disse Vødringsforslag i alt Fald under velvillig Overveielse. Efter at have kastet dette forte Streiflys over den Grundvold, hvor paa Mindretallets Vødringsforslag i Grunden ere byggede, skal jeg, forinden jeg slutter, dog søge at væge mig mod mulige Beslydninger for, at jeg skulde være en afgjort Fiende og Modstander af Vandingslagen. Jeg har intetstedsrevet ned paa den, tværtimod, jeg er selv praktisk Vønder. Jeg har kun, og det maa jeg bestemt

fastslaa, advaret mod en Overurdering af denne Sags Betydning, troet, at Sagens Vigtighed ikke var saa stor, at hele Landets Vandløbslovgivning skulde støbes i de Former, der bedst konvenerede Vandløbslagen, al den Stund, Vand af Ledningen er en Sag af almen anerkjendt Interesse, hvorom og hvortil hele Landet slutter sig. Jeg har med Willie, som jeg allerede har sagt, søgt at undgaa alle Detailler, idet jeg ikke tror, at Forhandling derom i Grunden vil have praktisk Nytte, og jeg har derfor kun holdt mig til Sagens almindelige Side. Dermed skal jeg slutte.

Indenrigsministeren (Skeel): Det kan jo ikke være Andet, end at den forskjellige Opfattelse, som ærede Medlemmer kunne have angaaende Vigtigheden af Vandets Afbenyttelse, maa have Indflydelse paa Betragtningen og paa Bestømmelsen af de Bestømmelser, som indholdes i det nærværende Afnit. Indenrigsministeriet er støttende sig til den af det nedatte Kommissions Betænkning, gaaet ud fra, at man i Vandets Afbenyttelse maatte se et vigtigt Middel til Landbrugets Fremme og et Middel til Opkomst og Førgøelse af Vørdien for ikke ubetydelige Arealer her i Landet. Det er vel muligt, at flere af Lovforslagets Bestømmelser nærmest have Hensyn til de af mig sidst betegnede Arealer. Noget, som det ærede Medlem, der nu satte sig, har betonet overordentlig stærkt, saa stærkt, at det syntes, som om han deri vilde se en Grund til at finde Lovforslagets Bestømmelser mindre betydende i økonomisk Henseende og mindre tiltraadelige, fordi man ikke burde indrette Vandløbslovgivningen for hele Riget efter Hensynet til et begrænset Sted. Jeg tror nu ikke, at det er Tilfældet, at dette Afnit i det Hele taget kan siges at være saa udelukkende afsattet med enkelte Øgne for Die, at det ikke i sin Almindelighed kan have væsentlig Anvendelse ogsaa paa andre Steder. Det vilde ikke være mig ganske ligetil at nævne ogsaa andre Dele af Landet, hvor disse Regler, der efter det ærede Medlems Mening nærmest sigede til det tydvestlige Sylland, have ligesaa fuldt Anvendelse. Reglerne ere ogsaa af den Bøffæfshed, at mange af dem, ja de fleste af dem, kunne have Anvendelse paa store Strøeløninger, ja paa Strøtedelen af det øvrige Land. Det forekommer mig dermaast, at, hvor disse Regler ikke finde praktisk Anvendelse, kunne de heller ikke forstyrre de tilstedeværende Forhold; hvor man ikke bruger Vandet, kunne de ikke fremtænde Vanskeligheder, hvor man ikke føler Trang til Reglernes Anvendelse, ville de ikke kunne virke skadeligt paa Forholdene. Økonomisk Betydning har Loven i al Fald paa dette Omraade, paa de Strøeløninger, hvor man trænger til Regler for Vandets Afbenyttelse, og jeg tror ikke, at denne Betydning er saa ganske lille, dersom de Forhaadninger, som man stiller til Resultatet af Vandets Afbenyttelse ikke i alfor høi